

Nr.
van het arrest

Nr. 256/2375
van het repertorium

Nr. 1040 P 2004
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te op
en wonende te
(Nl).

beklaagde

2.
geboren te op
en wonende te
(Nl).

beklaagde

3.

geboren te op
 en wonende te
 (Nl).

beklaagde

al de beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
 advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te tussen 19 juli 1994 en datum der
 onderhavige dagvaarding

I. De eerste, de tweede en de derde

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als

sportgebouw,
 met oppervlakte van 52a 64ca, eigendom van

 ingevolge akte van aankoop verleden
 door notaris d.d. 27 april 1988,

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van het voormelde Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

de eerste

als eigenaar en bouwheer toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146.1° en 2°,

de tweede en de derde

als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146.1° en 2°,

voortgezet of in stand gehouden worden, in casu:

het verbouwen van een vergunde koestal tot paardenstallen (11 boxen) en bijhorigheden zoals kleedkamers, sanitair, berging, onderrichtingslokaal alsmede een bijkomend opgerichte constructie met afmetingen 30m x 16,40m x 30m en 22m x 4m met de kroonlijst op 2,1 tot 4,65m en de nok op een gemiddelde hoogte van 7m, waarin respectievelijk een woongelegenheid, verpozingsruimte, opslagplaats, onderrichtlokaal, keuken, bureau, oefenterrein en paardenstallen (34 boxen) zijn ondergebracht.

II. De eerste

Bij inbreuk op artikel 4 §1, strafbaar gesteld bij artikel 39 §1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 5 §1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting, die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

een rijschool, inrichting voor ruiters-, draf- en mensport, inrichting voor verhuur en africhting van paarden en andere zadeldieren (rubriek 32.4 van bijlage 1 van Vlarem I).

Overwegende dat de dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van onder nr. kosten 53,70 euro, get. De Hypotheekbewaarder a.i.

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 15 juni 2004 door beklaagden tegen alle schikkingen te hunne laste
- op 16 juni 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 11 juni 2004 door de correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart de derde beklaagde niet plichtig aan het haar ten laste gelegde feit sub I en spreekt haar hiervan vrij;

Verklaart eerste beklaagde plichtig aan de hem ten laste gelegde feiten sub I en II en veroordeelt hem voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van 2.000,00 € euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 10.000,00 € euro of een vervangende gevangenisstraf van één maand;

Verklaart tweede beklaagde plichtig aan het hem ten laste gelegde feit sub I en veroordeelt hem hiervoor tot een GELDBOETE van 400,00 € euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 2.000,00 € euro of een vervangende gevangenisstraf van één maand;

Verplicht eerste en tweede betichten, voornoemd, tevens tot betaling van een bedrag van 10 (tien) euro, verhoogd met 45 opdecimen (x 5) en gebracht op 55 (vijfenvijftig) euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt aan eerste en tweede betichten, voornoemd, een vergoeding op van 25 euro;

Veroordeelt eerste en tweede beklaagden elk tot de helft der strafkosten, deze begroot zijnde op 78,70 euro, behoudens de kosten van dagvaarding van derde betichte, dewelke ten laste worden gelegd van de Belgische Staat;

Beveelt herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald de afbraak van alle wederrechtelijk opgerichte/verbouwde constructies binnen een termijn van één jaar vanaf heden, onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 € per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel;

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde bekomen heeft, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van eerste en tweede beklaagden bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal gesteld worden van de Hypotheekbewaarder melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding gemaakt werd van de dagvaarding;

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk behoudens het hoger beroep van beklaagde wegens gebrek aan belang.

Ontvankelijkheid van de strafvordering

Ten onrechte beweren beklaagden dat de strafvordering onontvankelijk is omdat de dagvaardingen niet zijn overgeschreven in het vergunningsregister van de gemeente waar het onroerend goed is gelegen conform art. 161 DRO om reden dat dit niet is voorgeschreven op straffe van niet ontvankelijkheid van de strafvordering in tegenstelling tot art. 160 DRO.

De strafvordering is derhalve wel ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform het kantschrift van 7.12.05 van het Openbaar Ministerie, dienen de feiten

geactualiseerd te worden door aanvulling als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

Tevens worden beklaagden in kennis gesteld ter zitting van de precisering van de datumbepaling zowel voor de feiten sub I als sub II nl. "van 19 juli 1994 tot 4 december 2002".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

a. Tenlastelegging I ten aanzien van de drie beklaagden

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof en door de stukken van het dossier, dient vastgesteld dat de inbreukmakende constructies gelegen zijn in agrarisch gebied volgens het gewestplan vastgesteld bij K.B. van 1 september 1980, geen ruimtelijk kwetsbaar gebied zijnde zodat overeenkomstig art. 146 DRO geen strafsanctie meer geldt voor de loutere instandhouding.

b. Tenlastelegging II ten aanzien van de eerste beklaagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor gepreciseerd bewezen.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door

beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt.

Ingevolge beslissing van de Bestendige Deputatie van 18 mei 2005 heeft eerste beklaagde inmiddels een stedenbouwkundige vergunning bekomen voor het uitvoeren van werken aan de gebouwen onder de voorwaarde dat de gebouwen enkel gebruikt worden voor paardenfokkerij en niet voor de uitbating van een manége met cafétaria. Immers uit de eigen briefwisseling van eerste beklaagde, zijn handelsregister en zijn boekhoudkundige stukken is het aangetoond dat de hoofdactiviteit niet de paardenfokkerij was maar wel de uitbating van een manége met cafétaria reden waarom alle vorige regularisaties werden geweigerd. Bovendien brengt deze vergunning geen opheffing mee van de verplichting tot het aanvragen van een vergunning in het kader van de milieuwetgeving.

De duur van de strafvervolgning heeft de redelijke termijn niet overschreden. Weliswaar heeft het vooronderzoek enige tijd in beslag genomen doch dit is vooral te wijten aan de diverse regularisatievergunningen die eerste beklaagde indiende. Er werd gedagvaard, nadat deze regularisatievergunningen werden afgewezen, voor de correctionele rechtbank op 4.12.02 voor de zitting van 31.01.03. Uiteindelijk werd de zaak na herhaaldelijke uitstellen, ook op verzoek van de verdediging, behandeld ter zitting van 14.05.2004 en vonnis uitgesproken op 11.06.04. Er werd vervolgens beroep aangetekend door beklaagden en het dossier werd overgemaakt aan de griffie op 30.08.04. Er werd gedagvaard voor het Hof van Beroep op 7.12.05 voor de zitting van 1.02.2006. Het verloop van deze termijn is niet van die aard dat de redelijke termijn van de strafvervolgning overschreden is.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn strafrechtelijk verleden waaruit blijkt dat hij voor gelijkaardige feiten nog niet is veroordeeld,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect van het leefmilieu doordat eerste beklaagde na meer dan 10 jaar nog steeds niet beschikt over alle noodzakelijke stedenbouwkundige en milieuvergunningen.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een gevangenisstraf van 200 euro te vermeerderen met de opdeclemen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Deze geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Het Hof acht, nadat beklaagde zicht ter zitting heeft kunnen verdedigen, het noodzakelijk, met het oog op de bescherming van het milieu, een exploitatieverbod op te leggen voor de uitbating van een rijschool, inrichting voor ruiters-, draf- en menssport, inrichting voor verhuur en africhting van paarden en andere zadeldieren en dit gedurende de termijn van 1 jaar overeenkomstig artikel 39 §2 van het milieuvergunningsdecreet.

De herstellvordering

Op grond van art. 198 bis DRO kan de rechter voor ingediende vorderingen die dateren van voor 1 mei 2000 maar die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog deze vordering voorleggen voor éénsluidend advies aan de Hoge Raad van Herstelbeleid.

De herstellvordering dateert van 20 november 1996 en aldus voor de inwerkingtreding van de Hoge Raad van het Herstelbeleid, zodat de rechter eveneens een advies kan inwinnen bij de hoge Raad voor Herstelbeleid.

Gezien de inbreuken gepleegd werden in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied en gelet op de evolutie in de rechtspraak, acht het Hof het wenselijk om een eensluidend advies van de Hoge raad voor Herstelbeleid in te winnen alvorens ten gronde over de herstellvordering te oordelen.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935

- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 146, 198bis van het decreet van 18 mei 1999
- 2, 3, 4, 39 van het decreet van 28 juni 1985
- 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- rubriek 32.4 bijlage I decreet Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk, behoudens het hoger beroep van beklaagde Bremmers wegens gebrek aan belang;

Op strafrechtelijk gebied

Hervormt het bestreden vonnis;

Omschrijft en preciseert de feiten zoals hoger uiteengezet (pagina 6);

Zegt voor recht dat wat betreft de tenlastelegging sub I er geen strafsanctie meer geldt en ontslaat de drie beklaagden van rechtsvervolging;

Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feit onder sub II zoals gepreciseerd;

Veroordeelt de beklaagde wegens het feit onder sub II tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het

bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Spreekt een exploitatieverbod uit voor de uitbating van een rijschool, inrichting voor ruiters-, draf- en mensport, inrichting voor verhuur en africhting van paarden en andere zadeldieren gedurende de termijn van EEN JAAR;

Alvorens recht te doen over de herstellvordering, legt het Hof in toepassing van art. 198 bis DRO de herstellvordering voor éénsluitend advies voor aan de Hoge raad voor het Herstelbeleid en beveelt een heropening der debatten op 6 december 2006 om 10 uur;

De kosten

Houdt de beslissing over de kosten in verband met de herstellvordering aan;

Laat met betrekking tot tweede en derde beklagde de kosten in beide aanleggen gerezen op de strafvordering ten laste van de Staat;

Laat met betrekking tot eerste beklagde de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt eerste beklagde in de overige op hem betrekking hebbende kosten van beide aanleggen gerezen op de strafvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 63,70 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
EENENDERTIG MEI TWEEDUIZEND EN ZES

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Voorzitter,
mede beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778
van het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze
magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen door
Voorzitter, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
van het Hof van beroep alhier, in datum van heden;